

עת"א 50749/06 - יעקב שיבם נגד שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 50749-06-16 שיבם נ' שירות בתי הסוהר

בפני כבוד השופטת עמיתה ק. רג'ינאיינו
העוטר יעקב שיבם -ע"י עו"ד רועי לביא
נגד שירות בתי הסוהר
המשיב

החלטה

1. העוטר נדון לשני מאסרי עולם (קצובים ל - 40 שנה) בגין רצח אחיו וגיסתו ופצעת אחינו. מוחזק בשמורת שב"ס מапрיל 1992. תום מאסרו אפריל 2032. מסווג לקטגוריה א' (אלמ"ב).
 2. העוטר פנה בבקשת להוציאו לחופשה מיוחדת לביקור אחיו המאושפז, לדבריו, במצב סופני בבית חולים "הילל יפה" בחדרה.
בקשת העוטר נדחתה ומכאן העתירה שבפני.
 3. נטען בעתירה כי האח אינו מתפרק ומאושפז במצב סופני (לאחר אירוע מוחי שמנוי). העוטר מצין כי ב-4 השנים האחרונות לא ראה את אחיו. במשך השנים יצא לחופשות חריגות לביקר את אמו שהייתה במצב קשה.
העוטר מצין כי בהיותו אסיר המתפרק באופן חיובי יש להיעתר בבקשתו.
 4. המשיב מתנגד לקבלת העתירה וסומר התנגדותו על שני אדנים: אי עמידה בתנאי הפקודה ומסוכנותו של העוטר כלפי אחרים.
- נטען כי העתירה אינה עומדת בתנאים המפורטים בפקנ"צ 04.40.00 הקובעת את הטעמים המיוחדים הצדדים חופשה מיוחדת. טוענת המשיב, מצבו הרפואי של האח אינו נכון לגדרה של "מחלה אנושה" שבסעיף 2(ה) לפקנ"צ הנ"ל ומשכך דין העתירה להידחות.

עמוד 1

נטען כי על פי המסמך הרפואי, האח נמצא במצב סיועדי מורכב אולם לא בסכנת חיים. לא מדובר במי שימי ספורים.

לשיטת המשיב, אם יסתבר מוצבו הרפואי של האח והוא יהיה בסכנת חיים, תיבחן הבקשה מחדש.

באשר למסוכנות - המשיב סומר על חווות הדעת הבאות:

א. ועדת אסרי עולם שדנה בעניינו ב - 28.3.2016 והתנגדה להוצאתו לחופשה רגילה בשל מסוכנותו הגבוהה.

ב. חוות דעת ועדת אלמ"ב מיום 3.7.2016 שלא המלצה להיעתר לבקשת היהת והתרשמה כי מדובר למי שמסוכנותו גבוהה. בדיוון הוגש חלקה החסוי של חוות הדעת.

ג. חוות דעת גורמי המודיעין ממנה עולה מסוכנות גבוהה הנשקפת מהעותר וכוונות פגעה באחרים וכלפי משפחתו.

ד. התנגדות משטרת ישראל

ה. מידע אודות כוונות פגעה באחרים.

5. באשר להוצאת העותר באבטחה, נטען כי פקודת הלioוי קובעת כי הוצאת אסירים באבטחה מחוץ לבית הסוהר תעsha במרקם חריגים ומטעמים אנושיים בהתקאים אחד מהאירועים המפורטים בסעיף 2 לפקן"צ 04.40.00, וזה לא מתקיים בעניינו.

6. בדיוון בפניו הוסיף ב"כ העותר כי בתו של האח, המשמשת כאפוטרופוס על גופו, הודיעה כי אביה מעוניין במפגש ונתנה הסכמתה שהעותר יגיע לבקרו.

באשר לטענת המסוכנות, טען ב"כ העותר כי ניתן לאין את המסוכנות באמצעות ערבים ותנאי מעצר בית.

לחילופין, ביקש לאשר לעותר חופשה חריגה בלioוי.

הוגשו בהסכמה פרטיאי מידע חסוי ודוח' חסוי של ועדת אלמ"ב.

7. אקדמיים ואומרים כי השיקולים הנשקלים בבקשת להתרIOR חופשה חריגה שונים מהשיקולים המכרים בשילובו של אסיר בסביבה חופשיות. ברוי כי העותר אינו עומד בתנאים לצורך יציאה לחופשות.

8. פקודת הנציבות הרלבנטית לעניינו היא 04.40.00. סעיף 2 לפרק ח' מונה את הטעמים המיוחדים בגין רשיון נציג בתי הסוהר או מפקד המחווז, על פי המלצת הגורמים הרלבנטיים, לאשר חופשה

חריגה לאסיר. הסעיף מונה יג' טעמיים. אחד הטעמיים הוא "מחלה אנושה".

מהתועדה הרפואית שהוגשה עולה כי האח אושפז ביום 3.8.2016 בבית החולים, לאחר אירוע מוחי חזר ("בשל ספסיס ואי ספיקה נשמיתית ממוקור של פצע לחץ דרגה 4 בעקבות עמו הפרשה מוגלית ובסיס נקרוטי"). ב-7.8.2016 הועבר למרכז הרפואי "שוהם" בפרדס חנה. במהלך אישפוזו הוא במצב ירוד, מרותק למיטתו, זקוק לעזרה מלאה, מזון דרך הקיבה.

על פי הבנתי, האח מצוי במצב סעודי רפואי חמור מאוד. חוסר תפקוד מוחלט. בנסיבות אלה אני סבורה כי המצב הרפואי עונה על ההגדירה של "מחלה אנושה".

9. המידע החסוי והחומר המודיעיני שהוצעו לעוני מצביעים על מסוכנות הנש��ת מהעותר. השאלה האם ניתן לאין את המסוכנות בהוצאה בלויי.

שאלה אחרת - בהנחה שניtin לאין את המסוכנות, איזה משקל יש ליחס לנตอน שה الأخ לא ביקר את העותר בכלל מאז 1998 והפגש האחרון ביניהם היה לפני 4 שנים. נתון זה עמד בפני גורמי המודיעין ושימוש, בין השאר, בסיס להתנגדות.

10. לאחר שיעינתי בחומר שהוגש לעוני נוכחת לדעת כי לא מדובר על מסוכנות שעלתה רק לאחרונה. החומר המודיעיני מתפרש על פני מספר שנים וחרף זאת, זה לא מנע מהמשיב לאשר לעותר חופשה חריגה לבקר את אמו שחלתה במחלת קשה. למדנו שניtin לאין מסוכנות זאת. במקרה הנדון בהוצאה בלויי. בכלל מקרה, המסוכנות הנש��ת מהעותר כלפי בני משפחתו, איננה מסוכנות הנש��ת לאח מהעותר.

11. העובדה שה الأخ לא ביקר את העותר בכלל מאז 1998 מצביעה על נתק בין השניים. עם זאת, בחילוף הזמן ובשים לב למצבו הרפואי הקשה של האח, משאבו העותר רצונו לבקר את אחיו, יש לאפשר את הביקור.

12. סיכומו של דבר, אני מקבלת את העתירה וקובעת שהUTHר י יצא בלויי לחופשה חריגה לבקר את אחיו, שבם ציון, המאושר במרכז הרפואי "שוהם" בפרדס חנה.

הביקורת יתבצע תוך 30 ימים. משך הביקור 90 דקות.

מועד הביקור יקבע על ידי שב"ס, בתיאום עם שרת, האפוטרופסית לגוף של האח (טלפון ...)

ניתנה היום, א' כסלו תשע"ז, 01 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.

המציאות תעביר העתק ההחלטה לב"כ הצדדים. המשיב יעביר העתק ההחלטה לעותר.

עמוד 4

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il